

การเขียนอ้างอิงหนังสือหรือตำรา

ชื่อผู้แต่ง (หรือบรรณาธิการ). ชื่อหนังสือ, พิมพ์ครั้งที่, เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์: ปีที่พิมพ์.

- Travell JG, Simon DG. Myofascial pain and dysfunction: the trigger point manual, vol1. Baltimore: William & Wilkins; 1983.
- อารีรัตน์ สุพุทธธาดา. ภาวะกล้ามเนื้อหดเกร็ง. กรุงเทพฯ: บริษัท อัลตราฟรินดิง จำกัด; 2547.

การเขียนอ้างอิงบทความจากหนังสือหรือตำรา

ชื่อผู้แต่ง, ชื่อบทที่อ้างอิง. ใน (In): ชื่อบรรณาธิการ, editor(s). ชื่อหนังสือ, พิมพ์ครั้งที่ ed. เมืองที่พิมพ์: สำนักพิมพ์: ปีที่พิมพ์. หน้า เลขหน้า.

- Phillips SJ, Whisnant JP. Hypertension and stroke. In: Laragh JH, Brenner BM, editors. Hypertension: pathophysiology, diagnosis, and management. 2nd ed. New York: Raven Press; 1995. p. 465-78.
- อรรถจักร์ โศภณานนท์. การฟื้นฟูผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง. ใน : เสก อักษรานุเคราะห์. ตำราเวชศาสตร์ฟื้นฟู. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ เทคนิค 19; 2539: หน้า 539.

การเขียนอ้างอิงบทความจากสื่ออินเทอร์เน็ต

มีรูปแบบและองค์ประกอบเช่นเดียวกับบรรณานุกรมที่เผยแพร่ทั่วไป ในรูปสิ่งพิมพ์ รายละเอียดที่ควรมี ได้แก่ ชื่อผู้แต่ง ชื่อเรื่อง ปีที่ผลิต (เทียบได้กับปีที่พิมพ์) และต้องมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสืบค้นเอกสารนั้นๆ ระบุไว้ได้แก่ วันที่และเดือนปีที่สืบค้น และยูอาร์แอล

- Einstein, A. (2000). Relativity: The special and general theory (R.W. Lawson, Trans.). New York: Bartleby. com. (printing version was published by Henry Holt, .New York in 1920). Retrieved August 21, 2002, from <http://www.Bartleby.com/173/>

การใช้ภาษาและการพิมพ์ต้นฉบับ

- ใช้แบบอักษร Cordial new หรือ Cordial UPC ขนาด 14 พิมพ์เว้นช่องห่างจากขอบกระดาษทุกด้าน ด้านละ 2.5 ซม. พิมพ์เว้นบรรทัด พิมพ์หน้าเดียว และมีเลขหน้ากำกับ
- แยกภาพและตารางออกจากเนื้อหา
- ต้นฉบับเป็นภาษาไทย ถ้าจำเป็นต้องใช้ภาษาอื่นให้ระบุไว้ในวงเล็บ และพิมพ์ด้วยตัวอักษรตัวพิมพ์เล็กทั้งหมด ยกเว้นชื่อเฉพาะหรือคำย่อ
- ใช้ศัพท์ภาษาอังกฤษได้ในกรณีที่เป็นชื่อเฉพาะไม่มีคำแปล เป็นภาษาไทย หรือการแปลทำให้สื่อความหมายผิดไปจากความหมายจริง
- ชื่อยา ให้ใช้ชื่อ Generic แล้ววงเล็บชื่อทางการค้า

การส่งต้นฉบับ

- บทความทุกชนิดต้องมีหน้าแรก
- กรณีที่ส่งต้นฉบับที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องแสดง ส่วนที่แก้ไขแล้ว โดยการพิมพ์ด้วยสีแดง หรือ เน้นตรงส่วนที่แก้ไขในต้นฉบับที่พิมพ์
- กรณีที่ผู้นิพนธ์ไม่แก้ไขหรือเพิ่มเติมเนื้อหาตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ กรุณามีนั่งหนังสือชี้แจงประกอบกับต้นฉบับ
- อื่นๆ ผู้เขียนบทความควรเก็บต้นฉบับไว้ 1 ชุด ส่งต้นฉบับ 2 ชุดพร้อมแผ่นดิสก์ 1 แผ่น หรือ ส่งเป็น attached file ทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ถึง รศ.พญ.อภิชนา ไชววิมล ภาควิชาเวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เชียงใหม่ 50200
E-mail: apichana@med.cmu.ac.th

บรรณาธิการแถลง

“ปวดหลัง” หรือ “ปวดเอว”

สาเหตุหลักสาเหตุหนึ่งที่น่าผู้ป่วยมาพบแพทย์คือ “ปวดหลัง”

ถ้าถามแพทย์ว่าเมื่อผู้ป่วยบ่นปวดหลัง แพทย์นึกถึงศัพท์แพทย์อะไร แพทย์ส่วนใหญ่นึกถึง “low back pain” แล้วมักพูดเป็นภาษาไทยว่า “ปวดหลังช่วงล่าง” โดยแปลอังกฤษเป็นไทยตรงตัว แต่เมื่อถามผู้ป่วยว่าปวดหลังตรงไหน เขามักเอามือจับบริเวณหลังระดับสะบักหรือช่วงอก (thoracic spine) เพราะเมื่อเอ่ยคำว่า “หลัง” นั้น คนไทยจะหมายถึงบริเวณหลังช่วงบนเหนือต่อระดับเอวแต่ต่ำกว่าคอ ซึ่งผู้ใช้แรงงานใช้บริเวณนี้แบกถุงแบกกระสอบ

ดังนั้น เมื่อผู้ป่วยมีปัญหา “low back pain” เขามักพูดว่า “ปวดบั้นเอว” หรือ “ปวดเอว” มากกว่า อนึ่ง Rene Cailliet ผู้นิพนธ์หนังสือหลายเล่มในหมวด musculoskeletal pain ระบุว่า low back หมายถึงระดับกระดูกสันหลังระดับเอวและใต้กระเบนเหน็บ (lumbosacral region)

ส่วนคำว่า “back” นั้น พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ระบุคำศัพท์ว่า “หลัง” และ “backbone” ว่า กระดูกสันหลัง ซึ่งได้แก่ กระดูกสันหลังส่วนคอ (cervical spine), กระดูกสันหลังส่วนอก (thoracic spine), กระดูกสันหลังส่วนเอว (lumbar spine), กระดูกสันหลังใต้กระเบนเหน็บ (lumbar spine) และกระดูกก้นกบ (coccyx) และถ้าพิมพ์คำว่า “หลัง” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานศัพท์แพทยศาสตร์ เช่น “หลังโกง” ตรงกับคำว่า “humpback, hunchback, kyphosis” และ “หลังแอ่น” ตรงกับคำว่า “hallow-back, lordosis”

อนึ่ง Ian Macnab ได้แต่งหนังสือที่แพทย์เวชศาสตร์ฟื้นฟูมักอ้างถึงคือ backache ซึ่งแปลว่าปวดหลัง และย้ำให้แพทย์ไม่ลืมว่าสาเหตุของอาการปวดหลังบริเวณช่วงล่างหรือปวดเอวนั้นแบ่งได้เป็น 5 อย่าง ได้แก่ viscerogenic, vascular, neurogenic, psychogenic and spondylogenic back pain ซึ่งเมื่อเอ่ยถึงคำว่า “กระดูกสันหลัง” พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานศัพท์แพทยศาสตร์หลายคำ เช่น “กระดูกสันหลังคด” ตรงกับคำว่า “scoliosis”, “กระดูกสันหลังเคลื้อน” ตรงกับคำว่า “spondylolisthesis”, “กระดูกสันหลังละลาย” ตรงกับคำว่า “spondylolysis”, “กระดูกสันหลังอักเสบ” ตรงกับคำว่า “spondylitis”, “โรคกระดูกสันหลังเสื่อม” ตรงกับคำว่า “spondylosis” เป็นต้น

บ่อยครั้งที่พบว่า แพทย์เป็นผู้ที่ทำให้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนผิดเพี้ยนเพราะแปลอังกฤษเป็นไทยโดยมิได้คำนึงถึงคำศัพท์ไทยที่ควรใช้ จึงอยากเชิญชวนแพทย์เวชศาสตร์ฟื้นฟูทุกท่านใช้คำศัพท์แพทยศาสตร์ภาษาไทยให้เหมาะสม ถูกต้องต่อไป

รศ.พญ.อภิชนา ไชววิมล
บรรณาธิการ